

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 18:43
יציאת השבת: 19:35
רבינו תם: 20:21

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

368

הכל נגזר ונקבע מטמייים!

פרשת השבוע: פרשת מצורע.

כולנו הולכים מידי בוקר ליום עבודה ארוך ומייגע כדי להביא טרף לביתנו, אך לעיתים אנו נלחצים ודואגים: האם המשכורת מספיקה לי להסתדר בחיים או שאצטרך לעבוד שעות נוספות או להחליף עבודה? מה יהיה בעתיד כשהילדים יגדלו? מה עושים כשהבוס מודיע על אפשרות של פיטורי עובדים? אבל חז"ל הקדושים מלמדים את האדם המאמין בבוראו שהמחייה אותו, כלל גדול: "מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד ראש השנה".

מחזק!

הקב"ה כבר קבע כמה בראש השנה לכל אחד ואחד כמה ירוויח, כמה הוצאות יהיו לו, מה האוכל והרהיטים שיקנה ובאיזו כמות: 56 לחם פרוס, 48 גבינות סקי 5%, מזון חדש דגם אלוני....

מספר הרב יצק פנגר שליט"א את המעשה המחזק הבא: "סיפר רבה של ירושלים, רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל לבנו את המעשה הבא: "כשהייתי עדיין נער ולמדתי בישיבה, חלמתי באחת הלילות על המספרים הזוכים

שבלוטו. באותה תקופה הלוטו לא היה כמו היום, אלא היה צריך לנחש רק 3 מספרים. והנה בלילה ראיתי בחלומי את שלושת המספרים הזוכים בלוטו! קמתי בבוקר והתחלתי להתלבט מה לעשות: למדתי בישיבה ב'פרשבורג', ישיבתו של ה'כתב סופר', והיינו מקבלים כל יום מהישיבה תקציב מינימלי לאוכל ושתייה. אז חשבתי כך: 'אם אני אבזבז את התקציב היומי שאני מקבל מהישיבה על הכרטיס של הלוטו - לא יהיה לי היום מספיק אוכל. ואם לא יהיה לי מספיק אוכל - לא יהיה לי מספיק כח ואז לא אלמד טוב היום תורה. לא פשוט שמותר לי להשתמש בכסף שנותנת לי הישיבה לצרכים שכאלה.

אבל מצד שני, אם אשקיע בכרטיס של הלוטו ואזכה... - לא יהיה חסר לי כלום כל החיים!

מה כדאי? מה עושים? מהו רצונו של הקב"ה? אמר רבי זוננפלד זצ"ל: יש לנו כלל בתלמוד: 'ברי ושמא - ברי עדיף, כלומר: כשיש לך דבר שהוא ספק ודבר שהוא וודאי - לך על הודאי. כאן וודאי שאם אשחרר את הכסף - אני אשאר רעב ואחלש בלימוד התורה שלי, ולעומת זאת, הזכיה בלוטו היא רק ספק אם אזכה, כי הרי זה רק חלום. לכן צריך ללכת על הבטוח ולא לקנות כרטיס, כדי שיהיה לי כח ללמוד תורה היום. ובאמת, כך עשיתי.

הגיע יום חמישי, יום פרסום תוצאות הלוטו. אמרתי לעצמי: 'בוא נלך לראות, בשביל החוויה, מה היו המספרים הזוכים'. ממשיך רבי זוננפלד זצ"ל לספר לבנו: "אני מגיע למפעל הפיס, ואני רואה שם ששלושת המספרים הזוכים - זה בדיוק שלושת המספרים שחלמתי באותו לילה!"...

פנה רבי זוננפלד לבנו ואמר: "האמן לי כי לא היתה לי נקיפת מצפון ולא אחת באותו רגע. ולמה? כי שאלתי את עצמי מיד: מי הבוס כאן? מי המנהיג של העולם? הרי אני עשיתי את הדבר הנכון ע"פ ההלכה, אז אני הייתי בסדר, לכן אין לי על מה להצטער. אם היה נקעב לי שארוויח - כל הכסף הזה יהיה שלי, ולא יעזור

לאף אחד! ואם לא נקעב לי - אז לא היה עוזר אפילו אם הייתי ממלא!

אם מגיע לי הכסף, כבר אמרו חז"ל: "הרבה שלוחין למקום" - לקב"ה לא חסר דרכים ושליחים להעביר לי את הכסף ששמור לי - ואם לא ע"י מפעל הפיס, אז יגיע לי בדרך אחרת, בזמן המדויק ביותר! אומר התנא הקדוש בן עזאי במסכת יומא (לח.): "אמר בן עזאי: בשמך יקראוך, ובמקומך יושבוך, ומשלך יתנו לך. אין אדם נוגע במוכן לחבירו, ואין מלכות נוגעת בחברתה - אפילו כמלא הנימה". כל אדם מודרך משמיים בשליחות שאליה נשלח, ולצורך שליחות זו נותנים לו את כל הכלים והדברים שיעזרו לו לתיקונו - בית מסוים בעיר מסוימת, עבודה נוחה ומרוויחה או קשה ודחוקה, אשה עם תכונות מסוימות. על האדם לקבל באהבה את כל אשר גזר עליו ה', כי הכל נעשה בהשגחת שמיים ובכוונה עליונה!

לרפואה פרנסה

ההצלתה: הרב שמעון בן בכריה. מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מרים בת גליה. יעקב בן לינדה. עילום שם לביאת המשיח, הילה, לאה, מרים ורבקה בנות ליאורה לריסה. ברוך בן גורגיה. ליאורה לריסה בת זכו וזליחו. רחל, יעל ופניה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתום. חן בת דליה רבקה, ירון שמעון בן שושנה, דליה רבקה בת מלכה, יחזקאל בן שרה, הודיה בת יעל, אברהם מאיר בן יעל. נתנאל שבתאי בן לבנה.

לזיווג הגון - חנה אנה בת רעיה, רותם בת גאולה, זורין בת שרה, זורון בת שרה, חזקיה איציק בן רחל רוזה.

זרע בר קיימא - שלום בן יונה, רפאל בן מרים.

לעילוי-גשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה, ר' אלעזר בן שמחה, מויאנה בת עזיזה, הרב יעקב חי בן מרגלית, מ"ס צדוק בן נור, מלכה בת אסתר, דוד בן מרים, תמרה בת מזל, מזל בת דוד וכת שבע, יריב בן גאולה, אברהם בן אלה, ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליזה, יוסף בן אנגלינה, אפרים בן רחל, ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה, זוהרה טיימטית בת מרים, שמעון בן זוהרה, רחמים בן צ'ילה, אילנה בת סלטנה, צדוק בן חסר אחואל, נפתלי בן יפה, אריה בן שרה זוהרה, אליהו מאיר בן סימי, יצחק בן שושנה, שושנה בת שמחה.

חצים הקדשה שנתית? צלצלו... 0506425002

הלכות ומנהגי ליל הסדר מתוך ה"ילקוט יוסף"

הכשרת המאכלים לפסח
 * יש להזהר שלא לקנות בפסח בוטנים וגרעינים קלויים הנמכרים בשוק, אם אין עליהם השגחה מרבנות מוסמכת ומוכרת, מפני שמערבים קמח במלח שעליהם.
 * הטה והקפה – מותר לשתותם בפסח, אף אם אין עליהם הכשר מיוחד לפסח. ואם בעל החנות טוחן את גרגירי הקפה אצלו בחנות, יש להזהר שיהיה ירא שמים שנוהר להכשיר הריחים ולנקותם היטב מתערובת חמץ.

הסיבה בליל הסדר
 * יתנהג האדם בליל הסדר דרך חירות, על כן חובה על כל אדם להסיב על הספסל או על הקרקע לצד שמאל, או לסמוך על ירך חברו, אבל לא על ירך עצמו, שנראה כדואג ח"ו. ויש להיזהר שתהא ההסיבה מליאה, שהיא הטיית הגוף כ-45 מעלות (דעת הגר"צ אבא שאול) ואם לא הסיב כראוי בשתיית 4 הכוסות או באכילת המצה, הכורך ואפיקומן – לא יצא ידי חובה וחייב לחזור ולקיים המצוה שוב. אף נשים חייבות בהסיבה (ואם שכחו להסיב וקשה להם לחזור ולקיים המצוה – יצאו י"ח).
 * ההסיבה צריכה להיות בצד שמאל, ואם הסב בצד ימין, כאלו לא הסב כלל.

סגולות למציאת שידוך
 1. מובא מפי השמועה: סגולה למניעת על עיכובים במציאת השידוך – הבחור הרווק או אביו ייחדו כוס לשבירה בליל החופה!
 2. אומר ה'דרך כוכב יעקב': אמירת מזמורי התהילים: לב, לה, ע, עא, קכד – במשך 40 יום רצופים, מסוגלים למציאת הזיווג.
 3. מובא בשם מר"ן ה'חזון איש': תוספת הידור במצוות כיבוד אב ואם – היא סגולה בדוקה למציאת הזיווג ולמניעת עיכובים מיותרים!
 4. מובא בשם הגמרא ובשם גדולי ישראל: זמן קידוש הלבנה הוא שעת רצון מיוחדת, לכן,

מציאת הזיווג

יש לו לאדם לבקש על צרכיו בעת קידוש הלבנה, ובעיקר יבקש מה' שיזמין לו את בת זוגו האמיתית!
 5. אומר 'כף החיים': אמירת קידוש הלבנה במתניות, בדקדוק ובכוונה, במניין אנשים – מסוגלת למניעת עיכובים במציאת השידוך!
 6. סגולה למציאת הזיווג בקלות, בשם הרב יצחק כדורי זצ"ל: יאמר פסוקי תהילים מפרק קיט' הפותחים באותיות של שמו ושם אמו! (ללא תוספת המילה 'בן').
 7. כתב מרן החיד"א: אמירת 'שיר למעלות אשא עיני לפני יהוה לציון' היא סגולה למציאת הזיווג. – מהספר 'עצה ותושיה' –

הלכות ומנהגי ליל הסדר מתוך ה"ילקוט יוסף"

דיני 4 כוסות בליל הסדר
 * אף אדם שהיין מזיקו או שאינו נהנה מהיין – חייב לדחוק את עצמו לשתות ארבע כוסות. ויש להקל לנשים וגברים שקשה עליהן מאד לשתות ארבע כוסות של יין ממש, לשתות מיין ענבים לארבע כוסות.
 * יש לשטוף כל כוס ולהדיחה טרם שימושה, אך אם הוא נקי לא צריך שטיפה והדחה, וע"פ הסוד טוב לעשות זאת אף בכוס נקיה.
 * אחרים מוזגים לו את הכוס דרך חירות.
 * כל כוס צריכה להכיל רביעית – 81 גרם, וישתה לכתחלה כל הכוס, ובדיעבד אם שתה רובו – יצא ידי חובה.
 * לכתחילה, יש לשתות הרביעית בבת אחת ולא יפסיק לשתות בסירוגין, ובדיעבד, אם שתה הכוס של ד' כוסות בסירוגין, אך לא שהה יותר מכדי אכילת פרס (4-3 דקות) – יצא ידי חובתו, ואינו צריך לחזור ולשתות.
 * כל בני הבית צריכים להקשיב אל הקידוש, ושומע ומשמיע יכוונו לצאת ולהציא ידי חובה, ולא יענו ברוך הוא וברוך שמו, אלא אמן בלבד.
 * יש נוהגים לאכול ביצה שלוקה אחר הקידוש בליל פסח, ואומרים "זכר לקרבן חגיגה".

הרב אבנר קואס שליט"א ביתנו החדש / אור עליון

וכעת לאשה... גברת יקרה! בעלך הוא החבר הטוב ביותר שלך. דמי בנפשך, שח"ו אין לך בעל, ואת לא נשואה, ואין לך ילדים, איך היו נראים חייך?... בעלך, שקיבלת במתנה, התחייב בכתובה לפרנס ולכבד אותך, להלביש אותך ולמלא את כל צרכיך ומחסורך. ההתחייבות לפרנס והעמידה בלחץ התשלומים, מוטלים על כתפיו. ולכן הוא דואג לפרנסה הקשה, שעליה אמרו רבותינו: "קשים מזונותיו של אדם כפליים כיוולדה". עול זה קשה כפליים מהולדת ילדים.

בנוסף, בעלך הוא המנהיג האחראי על ההתנהגות בבית. שכן אישה לא תוכל לחנך את ילדיה ללא דמות אבהית, גברית וסמכותית כבעלה. גם זה ראוי להערכה מצדך. כתוצאה ממרוץ החיים והשגרה אנו נוטים לשכוח את עזרתו הרבה של בן זוגנו, וחושבים 'שככה זה צריך להיות, זה התפקיד שלו, ושיתמודד עם זה'. כאן חסרה מאד הכרת הטוב לדברים השגרתיים. – האם את מעריכה את העובדה שבעלך עושה קניות, ושורח ומביא יום חמישי את המצרכים לשבת?...

מתי אמרת לבעלך: "אני מאד מעריכה את העובדה שאתה מפרנס את משפחתנו"? לעומת זאת הרבה נשים חושבות בליבן: 'הוא חייב לקנות, הוא חייב לפרנס...'. מי שמתחיל את החיים עם 'הוא חייב לוי', אז אין לו חיים, ואין לו הכרת הטוב לעולם.
 כבר 30 שנה שהבעל עושה דברים בבית. מכין לבד את רשימת הקניות, הולך לשוק בלי שירות ותשבחות וקונה הכל. אז למה כשהוא חוזר באמצע הספוג'ה אשתו אומרת לו: "תמיד אתה חוזר שאני באמצע, חכה בחוץ עד שיתייבש"... איפה התודה? הפרגון? קפה ועוגה? מה הוא סה"כ דורש? יחס טוב ולהגיע לבית חם ומפנק... צאו לדרך!

איך כובשים לבבות?

בעל שמתקשה להיות כריזמטי, וטוען שהוא חסר רעיונות, שהראש שלו יבש, ושאינו זמן, ואין לו כוחות וכו', צריך להיזכר באותם ימים שבהם הוא חיזר אחרי אשתו במרץ. כמה מחשבה הוא השקיע, וכמה רעיונות היו לו כדי להרשים אותה: כשהיא הלכה לשפוף זבל, הוא יצא מהצפרדע של העירייה, ואמר לה: "היי... מה נשמע?...". היא ישבה בחדר השינה שלה, ופתאום היא ראתה זר פרחים עולה בחלונה. היא רצה לחלון, וראתה שהוא הזמין את "מנופי אבי" כדי להרים את הָזֶר ולהפתיע אותה.

בעל יקר! עד החתונה היית מחזר באופן חובבני, התחתנת, תתחיל להיות כעת מחזר מקצועי!
 בעל שאינו מחזר אחרי אשתו, מביא אותה למצב שכתב הסטייפלר זצ"ל: "...וכשהיא רואה שזה אינו, כמעט שקרוב לפקוח נפש, מרוב צער ויגון על היותה גלמודה כאלמנות חיות". כעת למדנו עוד מושג: "יש אלמנה שבעלה חי". אדם שקם בבוקר והולך לעבודה, חוזר בערב, מתקלח, אוכל ושותה, ונרדם עם העיתון... או חוזר בערב והולך לחברים, חוזר הביתה ונרדם... ואין ביומן שלו שעה שנקראת 'אשתי', מחזיק את אשתו במצב של 'אלמנה חיה'. כלומר בעלה חי, ואף על פי כן היא נקראת 'אלמנה'. לכן כל אחד ימחק פעילות אחת מסדר יומו, ויכניס את אשתו במקומה.
 אמר לי בעל אחד: "אני לא מבין מה היא רוצה, המכונית אצלה, כרטיס האשראי אצלה, הכל שלה... למה היא לא שמחה?".
 אמרתי לו: "כי אתה לא שלה, היא צריכה אותך". לצערי, ישנם הרבה בעלים שבת"ז שלהם כתוב 'נשוי', אבל בחשיבה הם רווקים.

אילן הנשמות

חיים ולד / סיפורים מהחיים 2

כמידי שנה, עם הגיע חודש ניסן, יוצאים אנו לברך 'ברכת האילנות'. ברכת האילנות אינה ברכה רגילה, על ברכה זו כתב רבנו חיים פלאגי "זצ"ל: "ויש בזה עילוי גדול לנשמות שנתגלגלו בדומם ובצומח". וכך כתב הזוהר (פרשת בלק) כי ישנן נשמות רבות שלא זכו להגיע למנוחה מזה שנים רבות, והינן משוטטות בין העצים ועל ידי שיברך הברכה בכוונה (וטוב שיאמר יהיה רצון' אח"כ), גורם לנשמות הללו להגיע לתיקונן, לכן יבקש עליהן רחמים.

מסופר כי לפני כמה שנים, הלך מרן הרב עובדיה יוסף "זצ"ל לברך ברכת האילנות בשדה של אחד המתפללים. והנה כמה ימים לאחר מכן, נבל כל העץ והתייבש בצורה מוזרה ומשונה. הלך בעל השדה לרב עובדיה, שאמר לו: "הדבר ברור. נשמות רבות היו מגולגלות באותו עץ ולאחר שבירכנו ברכת האילנות, גרמנו לתיקון הנשמות וממילא לא נשאר לעץ חיות והוא נבל. את המעשה הבא קיבל חיים ולדר ופירסמו, שיתאר לנו את מעלת ברכה זו: "הנני בעל תשובה המתגורר בת"א. בצעירותי נמשכתי לעולם האומנות וכבר בגיל 22 חמדתי באקדמיה לציור. באקדמיה שלמדתי, היה צייר מפורסם מאד, עליו רוצה אני לספר את המעשה. הוא היה אדם טוב ואמיתי שלא פחד להחמיא לאומנים אחרים שסביבו, אך הוא היה מקפיד שאף אחר לא יאחר לו. מי שהיה מאחר לשיעור אצלו שנייה אחת, לא היה נכנס, גם אם עמל שבוע שלם על עבודתו.

הייתה בו נקודה טובה שלא אשכח. כשחזרתי בתשובה, כולם כעסו עליי והתגרו בי, והוא היחיד ששאל אותי בתמימות: "טוב לך?", עניתי בחיוב, והוא השיב: "זה מה שחשוב". לפני כשש שנים הלך הצייר לעולמו. לא הייתה הלוויה. האיש תרם את גופתו למדע. כאב לי מאד לשמוע זאת. ידעתי שהוא רחוק מתורה ומצוות, אך לא ידעתי כמה. והנה, בר"ח ניסן בשנה שעברה חלמתי חלום מוזר: ראיתי את אותו צייר עומד ליד עץ ומדבר איתי.

זה היה חלום קצר אך מאד מוחשי. התעוררתי ולא יכולתי להירדם. למחרת הלכתי לרב ושאלתי על העניין, אך הוא אמר שאין בכך כלום ואל לי להתרגש מכך. כעבור יומיים, פגש אותי אחת ממתפללי בית הכנסת ושאל אותי אם ברצוני לברך ברכת האילנות על העץ שבחצרו. מיד נזכרתי בחלום שחלמתי על הצייר העומד ליד עץ, ולכן החלטתי שאקיים את המצווה ואזכיר בה את נשמתו של הצייר. עמדתי מול העץ המלבלב ופתחתי בברכה: "ברוך אתה... אלוקנו מלך... שלא חסר בעולמו כלום, וברא בו בריות טובות ואילנות טובות, ליהנות בהם בני אדם", כשם שהייתי מברך כל שנה. אך הפעם בשונה מכל שנה, אמרתי לאחר הברכה נוסח תפילה מיוחד שנתן לי חברי.

ואז הצטמררתי מנוסח התפילה: "...ותחוס ותרחס ברוב רחמיך על כל הנפשות ורוחות ונשמות שלא עצרו כח לבוא אל מנוחתם, ועל כל נפשות, רוחות ונשמות המגולגלות בדומם, צמח ובעל חי. ואתה הקל הגדול תשפיע עליהם שפע רב לאור באור החיים, ותן להם כח שיתוקנו, ותשלים בירורם ותיקונם במהרה ותצילם מכל צר ואויב, ויעמדו מליצי יושר עליהם ותעשה עימהם חסד חינוס...". הצטמררתי. ידעתי שאין זה מקרה. אדם שלא הובא לקבר ישראל מופיע בחלומי ליד עץ והנה לאחר יומיים מזדמן לי ברכת האילנות עם הנוסח, הכל כך מתאים למקרה שלו. אולי יש שיאמרו שאין בכך שום דבר מיוחד, אז הנה לפניכם ההמשך המהמם: החלטתי לפנות לאלמנתו של הצייר, אישה מבוגרת מאד וחולה הגרה בתל אביב. הגעתי לביתה וסיפרתי לה על החלום. היא יגחכה ואמרה שגם היא חולמת עליו הרבה.

חששתי להמשיך ולספר לה על ברכת האילנות, מפני שהיא רחוקה מדברים הללו. לפתע היא פתחה ואמרה: "תקשיב טוב, אני ובעלי תרמנו את גופנו למדע, מפני שאיננו מאמינים בהישארות הנפש. אני מעריכה את רצונך לכבד את זכרו, אך מבחינתי הוא מת!". "חבל", אמרתי לה, "אינך רוצה לבוא איתי לעץ בו ברכתני את הברכה?!", המשכתי כשאני מציין את מיקומו המדויק של הבית בו מוקם העץ. לפתע היא נבהלה ושאלה: "מה?! היכן נמצא העץ?". חזרתי על הדברים, והיא המשיכה בבהלה ואמרה: "לא יתכן, לא יכול להיות". שתקתי ולא הבנתי את דבריה. "אנו גרנו שם לפני 30 שנה. בבית זה בעלי נולד", אמרה ורצה להביא תמונות שהיו באפשרותה. "בעלי בעצמו שתל אותו והיה משקה אותו רבות. אנא, קח אותי לשם, אני רוצה לשמוע את הסיפור שסיפרת לי מבעל הבית בעצמו". נסענו מיד אל הכתובת. בעל הבית פתח את הדלת והם פתחו בשיחה באידיש. בעלת הבית ראתה שאכן הדברים לא בדויים ואמרה: "טוב, זה באמת סיפור מוזר, אך איני מתכוונת להתפלל בגלל כך. אולי זו דרישת שלום ממנו". אך הסיפור לא נגמר. הנה הרגע הגדול מכולם. שבוע לאחר מכן, אשתו של הצייר התקשרה אליי וביקשה שאבוא אליה בדחיפות. הגעתי לביתה. היא הובילה אותי לסלון ואמרה: "איני יודעת מה קורה כאן. קיבלתי מכתב שאומר...". המכתב היה מגורמים שלהם תרם את גופו. הם הודיעו כי לאחר שימוש שנעשה בגופה הם פונים לשארים לשאול מה לעשות בה: האם להעבירו לקבורה או לשריפה? לפתע הכל תחבר לי: החלום, ברכת האילנות. פניתי לאלמנה ואמרתי לה כי הגילוי של העץ' שלו, נועד למטרה אחת: לזכותו לקבורה בקבר ישראל, כנראה בגלל מעשה טוב שעשה בחייו. "תעשה מה שאתה חושב", אמרה. קראתי לחברא קדישא והצייר הובל לקבורת ישראל בהלוויה צנועה וקטנה.

סיים בעל המעשה ואמר: בחרתי לספר סיפור זה בחודש ניסן, כדי להזכיר ולעורר את הבריות לקיים את מצוות ברכת האילנות על כל נוסחיה. שכתב הזוהר פרשת בלק שעל ידי ברכת האילנות, ובמיוחד אם נעשה הדבר מחוץ לעיר, נגרם תיקון גדול לנשמות רבות המשוטטות בשדות אשר לא זכו לתיקון". (תודה ללירון ברוכים על המאמר)

אבא ג - 20\$

"שאלתך הראשונה הייתה חצופה וחסרת דרך ארץ, ובקשתך הנוכחית גרועה עוד יותר. וכי מחסיר אני ממך מאומה?! כל בגד או ממתק אתה מקבל ממני, ומה לך לחפזן בכסף?!"... תמה אבנר בזעם ושב לספא. דקה אחר כך הוא חזר לבנו סקרן ושואל: "בסדר משה, אני מוכן לתת לך 10 דולר... אבל מה תעשה איתם, עסקים?!"...

משה בן התשע, ניגב את הדמעות, חייך חיוך חסר כמה שיניים קדמיות, ולחש תוך כדי דמעות: "אבא תבין, יש לי \$ 10 שקיבלתי מסבתא רוחמה דמי חנוכה, עכשיו אתה נותן לי 10 דולר, ויהיו לי 20 דולר. עם הכסף הזה אני רוצה להזמין אצלך שעת ייעוץ, בה אוכל לשבת ולדבר איתך לבד בלי שאף אחד יפריע לנו. בלי טלפונים ובלי הודעות דואר באמצע... אני רוצה שעה שלימה שיהיה לי אבא שישמע אותי. עשינו עסקה?!"... אמה משה בדמעות חנוקות. אבנר גלבוץ חשב שהוא מתעלף, הבן החביב שלו נותן לו שיעור מוסר פולח לבבות, ועוד מוכן לשלם על כך... אמרו אתם, האם גם בבית שלנו, מקדישים לנו לילדינו את הזמן בו אנו מתייחסים אליהם ומאזינים לרחשי ליבם?!"...

מתי לאחרונה ישבנו עם הילד בספסל ופשוט שוחחנו איתו על חיי? על קשייו? עם הרגעים השמחים בחייו? או סתם העברנו איתו חוויות, בלי לאלף אותו מוסר, כשכל הקשר שלנו עמו הוא רק נתינת פקודות?!"... היועץ החינוכי, הרב יחיאל יעקובזון שליט"א סיפר כי הגיע אליו מקרה לטיפול של ילד שנשר מהדרך והוריו בצער גדול. לאחר שדיבר איתו ועודד אותו, אמר לו אותו הנער: "דע לך הרב, כי אם אבא שלי היה יושב איתי ומקדיש לי זמן, כמו שהקדשת לי כעת - לא הייתי עוזב את הדרך. כיוון שלא הייתה לי אוזן קשבת מהאדם החשוב לי מכל - אבא שלי, חיפשתי הקשבה במקום אחר". בהצלחה!..."

הבכור משה בן התשע, ואחריו שלוש אחיות קטנות. הבעיה ה'קטנה' הייתה שלוח הזמנים הצפוף של אבנר, לא הסתדר עם הצורך המרכזי של ילדיו - תשומת לב! ערב אחד בשעה 8:30 הגיע אבנר גלבוץ הביתה, תשוש וקצר-רוח על התנהלותה של עסקת ביטוח שעמדה לפני פיצוץ. משה הקטנטן עמד על כיסא במטבח, ותוך כדי חיוך רחב לאביו, אמר: "אבא, ברוך הבא... אני שמח שבאת מוקדם, אבל אני רוצה לשאול אותך שאלה..."

"כן משה...!", השיב אביו. "תגיד לי, אבא, כמה אתה מרוויח לשעת עבודה?!"... "חצוף שכמוך", זעק גלבוץ, כשדמו קופא בעורקיו. "מה לך לחטט בענייני האישיים?!"... מיד הוא הוריד את משה בזעם מהכסא וגרר אותו אל מיטתו, תוך כדי צעקות וגערות. לאחר שאבנר נרגע על הספא, הרהר לעצמו: "משה בני אינו חצוף. הוא עדין טוב לב. אם הוא שאל זאת, יש דברים בגו". אבנר ניגש אל מיטת בנו העצוב, ליטף את פניו, ואמר לו: "משה אני מרוויח לשעת יעוץ עסקית לפחות 20 דולר לשעה". עיניו של הבן אורו. "יופי אבא, אז תן לי בבקשה 10 דולר..."

לפני כל מקצוע או נושא שבוחר האדם לעסוק, תחילה, לומד הוא את הנושא ומקבל בו התמחות על מנת להצליח בו. כדי לנהוג במכונית, עלינו לעבור מבחן תיאוריה בהכרת התמרורים, ואח"כ לוקחים אנו שיעורי נהיגה להכרת הנהיגה בשטח, אשר בסיומה - מבחן טסט. אדם הרוצה להיות רופא לומד מספר שנים באוניברסיטה, עובר סטאז' מספר שנים, עד שנכנס לתפקד כרופא בכוחות עצמו. וכך הוא בכל תחום ומקצוע בחיים: טייס, סנדלר, צייר, חייט וכדומה.

אך ישנו רק מקצוע אחד ויחיד, אולי החשוב מכולם, הדורש המון כישרון, לימוד רב, סבלנות ורגישות, אשר רוב בני האדם נכנסים אליו ללא כל הכשרה או לימוד מוקדם, והוא - להיות הורה! מקצוע זה חשוב אולי ויותר מכל, ורבים אשר לא למדו אותו על בוריו יכולים להגיע לטעויות הרות אסון היכולות לגרום להורה לניתוק ואיבוד בנו וממשיך דרכו. אחד הדברים החשובים והמשפיעים ביותר על נפשו של הילד, היכולים לרוממו לשחקים, היא - תשומת לב! הקשבה לילד ברמה בוגרת והקדשת זמן לילד - דבר החסר מאד בזמננו!

לפנינו מעשה מדהים שאירע בימינו, המובא ע"י הסופר קובי לוי / הידברות: "אבנר גלבוץ היה סוכן ביטוח מצליח ומוכשר. ההצלחה האירה לו פנים. ברשותו היו מכוניות, משאיות, חנויות, מפעלים ובתי מסחר. הפלאפון שלו לא חדל לצלצל החל מ- 6:00 בבוקר וכלה בשעות הקטנות של הלילה. משרד "גלבוץ ביטוחים" העסיק 25 עובדים ומזכירות, ואבנר כמובן היה הרוח החיה בו. עד כאן הפן המקצועי. בנוסף לעיסוקיו כסוכן ביטוח רב זרועות, אבנר גלבוץ היה נשוי למרגלית, ולהם ארבעה ילדים.

תגובות: 050-6425002
 רחוב: משה בריל 9, ת"א, משפ' אחיאל
 daniel777achiel@gmail.com

התודה והברכה לבחור ממשפחת עוזרי ולכל ישיבתו על התרומה הנכבדה לעלון. שתזכו לזיווגים הגונים והצלחה בתורה

בחסדי ה' העלון מפץ מידי שבוע ברחבי הארץ בעותקים רבים, ולשם המשך הפצתו זקוקים אנו לעזרתכם. עזרו לנו בבקשה!

ההקדשה המרכזית!

העלון מוקדש לרפואה, הצלחה ופרנסה: ניסים ונופרי רוקח, ירין אליה בן בטי, שלום סאלס יפה שושנה בני זוהרה, אנה בת סופיה, משפחות: קורוטה ומאירוב, מרים בת גליה, מנשה בן לילה ואורה בת גמילה. זשב"ק: סיגלית בת מול. לזיווג הגון: א. ות. ד. לע"נ: אליאס אליהו בן מונבר, המדס חמדה בת חטונגין.

תרמת 50 ש"ח וזיכית מאות משפחות בכל הארץ!
 חשבון בנק דואר 20-783-220.

העלון מוקדש לעילוי נשמת האשה הכשרה והצנועה, גומלת החסדים זורה (נור) בת עוואד פדל ת.נ.צ.ב.ה

חידה: ראובן עמד בראש הגג וזרק כלי של חבירו. שמעון שעמד למטה ראה את הכלי נופל וניפץ אותו בעודו באוויר. מי חייב על שבירת הכלי? (אבא, אוי אבא, אבא, אבא, אבא, אבא, אבא, אבא, אבא, אבא)